

31983L0183

L 105/64

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

23.4.1983

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**от 28 март 1983 година****за освобождаване от данъчно облагане при окончателен внос на имуществото на физически лица от една от държавите-членки**

(83/183/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 99 от него,

като има предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,като има предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,като има предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че за да осъзнаят по-ясно жителите на държавите-членки съществуването на Европейската общност, следва да бъдат приети по-нататъшни мерки от полза за населението, с които да се създадат условия, близки до тези на един вътрешен пазар;

като има предвид, че в частност пречките на данъчното облагане при внос на лично имущество на физически лица от една държава-членка в друга държава-членка са такива, че пречат за свободното движение на лица във вътрешността на Общността; като има предвид, че затова е необходимо тези пречки да бъдат отстранени във възможно най-висока степен чрез въвеждане на освобождавания от данъчно облагане;

като има предвид, че тези освобождавания от данъчно облагане могат да бъдат прилагани само по отношение на внос на стоки, който няма търговско или спекулативно естество; доколкото, поради това, за приложимостта на освобождаванията следва да бъдат въведени ограничения и условия,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

РАЗДЕЛ I**ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ****Член 1****Обхват**

1. При условията и в случаите, определени по-долу, всяка държава-членка предоставя освобождаване по отношение на

лично имущество, внесено за постоянно от физически лица от друга държава-членка, от данък върху оборота, акцизен данък и други данъци върху потреблението, които обикновено се дължат за такова имущество.

2. Разпоредбите на настоящата директива не се прилагат по отношение на специфични и/или периодични данъци и такси, свързани с използването на такова имущество в страната, като например такси за регистрацията на моторни превозни средства; пътни данъци и такси за телевизори.

Член 2**Условия относно имуществото**1. По смисъла на настоящата директива „лично имущество“ означава всяко имущество, предназначено за използване лично от заинтересованите лица или за задоволяване на потребностите на тяхното домакинство. Естеството и количеството на личното имущество не следва да показват какъвто и да е търговски интерес, нито пък да са предназначени за стопанска дейност по смисъла на член 4 от Директива 77/388/ЕЕС ⁽⁴⁾. Инструментите и пособията, които са нужни на заинтересованото лице за упражняване на търговската му дейност или професията му, обаче, също представляват лично имущество.

2. Освобождаването, предвидено в член 1, се предоставя по отношение на лично имущество:

а) което е било придобито в съответствие с общите условия на данъчно облагане, действащи на вътрешния пазар на една от държавите-членки, и по отношение на което не се предоставя, във връзка с износа му, освобождаване от или възстановяване на данък върху оборота, акцизен данък или всеки друг вид данък върху потреблението. За целите на тази директива се счита, че стоки, придобити при посочените в член 15, параграф 10 от Директива 77/388/ЕИО обстоятелства, удовлетворяват тези условия;

б) което заинтересованото лице е използвало в държавата-членка, откъдето се изнася, в продължение на не по-малко от:

— шест месеца преди смяната на местоживеенето, що се отнася до задвижвани с помощта на двигател превозни

⁽¹⁾ ОВ С 267, 21.11.1975 г., стр. 11.⁽²⁾ ОВ С 53, 8.3.1976 г., стр. 39.⁽³⁾ ОВ С 131, 12.6.1976 г., стр. 49.⁽⁴⁾ ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1.

средства (включително техните ремаркета), каравани, подвижни къщи, кораби за развлечение и частни самолети;

- три месеца преди смяната на местоживеенето или снабдяването с второ жилище, що се отнася до друго имущество.

За стоките в буква а), второ изречение, обаче, държавите-членки могат да увеличават гореспоменатите периоди до 12 месеца.

3. По отношение на задвижвани с помощта на двигател превозни средства (включително техните ремаркета), каравани, подвижни къщи, кораби за развлечение и частни самолети, държавите-членки изискват представяне на доказателства, че условията по параграф 2 са изпълнени. По отношение на друго имущество те изискват представянето на такива доказателства само ако има сериозни подозрения за злоупотреба.

Член 3

Условия на внос

Имуществото може да бъде внесено наведнъж или на няколко пъти, в рамките на периодите, установени съответно в членове 7, 8, 9 и 10.

Член 4

Задължения след извършването на внос

Внесеното имущество не може да бъде отчуждавано, отдавано под наем или давано назаем в продължение на 12 месеца след вноса без данъчно облагане, освен в оправдани от обстоятелствата случаи, с одобрението на компетентните власти на държавата-членка на вноса.

Член 5

Особени условия за някои видове имущество

1. Държавите-членки могат да предвидят, че стоките, посочени в член 4, параграф 1 от Директива 69/169/ЕИО ⁽¹⁾, последно изменена с Директива 82/443/ЕИО ⁽²⁾, могат да бъдат внесени, без да се дължи данък, само в количествата, установени в указания член за пътувания между държавите-членки.

2. Освобождаването при внос на ездитни коне, задвижвани с помощта на двигател пътни превозни средства (включително

техните ремаркета), каравани, подвижни къщи, кораби за развлечение и частни самолети се предоставя, само ако физическото лице премества постоянното си местоживеене в държавата-членка на вноса.

Член 6

Общи правила за определяне на местоживеенето

1. По смисъла на тази Директива „обичайно местоживеене“ означава мястото, където едно лице обикновено, т.е. не по-малко от 185 дни през календарната година, живее поради своите лични и професионални връзки, или, в случай на отсъствие на професионални връзки, поради своите лични връзки, които разкриват тясна обвързаност между лицето и мястото, където живее.

Когато, обаче, професионалните връзки на едно лице са с място, различно от мястото, с което са личните му връзки, вследствие на което лицето живее последователно на различни места, разположени в две или повече държави-членки, счита се, че неговото обичайно местоживеене е мястото, с което то има лични връзки, при условие че указаното лице постоянно се връща там. Не е необходимо последното условие да бъде удовлетворено, ако лицето живее в една от държавите-членки с цел изпълнение на задача с определена продължителност. Посещаване на университет или училище не предполага смяна на обичайното местоживеене.

2. Лицата представят всички подходящи доказателства за обичайното си местоживеене, като карти за самоличност или всякакви други действителни документи.

3. Компетентните власти на държавата-членка на вноса могат да поискат да им бъдат предоставени всякакви сведения или допълнителни доказателства, когато имат съмнения относно достоверността на заявление по параграф 2 относно обичайното местоживеене или за целите на определен вид контрол.

РАЗДЕЛ II

ВНОС НА ЛИЧНО ИМУЩЕСТВО ВЪВ ВРЪЗКА С ПРЕМЕСТВАНЕТО НА ОСНОВНОТО МЕСТОЖИВЕЕНЕ

Член 7

1. Освобождаването, предвидено в член 1, се предоставя при условията на членове от 2 до 5 за лично имущество, внесено от физическо лице с цел преместване на основното му местоживеене.

2. Последната част от имуществото трябва да бъде внесена не по-късно от 12 месеца след преместването на основното местоживеене.

⁽¹⁾ ОВ L 133, 4.6.1969 г., стр. 6.

⁽²⁾ ОВ L 206, 14.7.1982 г., стр. 35.

РАЗДЕЛ III

**ВНОС НА ЛИЧНО ИМУЩЕСТВО ВЪВ ВРЪЗКА С
ОБЗАВЕЖДАНЕТО ИЛИ НАПУСКАНЕТО НА ВТОРО ЖИЛИЩЕ**

Член 8

1. Освобождаването, предвидено в член 1, се предоставя при условията на членове от 2 до 5 за лично имущество, внесено от физическо лице с цел обзавеждане на второ жилище.

Това освобождаване се предоставя само, когато:

- i) заинтересованото лице е собственик на второто жилище или го наема за срок, по-дълъг от 12 месеца;
- ii) внесеното имущество съответства на обичайно обзавеждане за второто жилище.

2. Предоставя се освобождаване при условията, указани в параграф 1, и когато при напускане на второ жилище се внася имущество в страната на постоянното местоживееие или на друго второ жилище, ако съответното имущество действително се е намирало във владение на заинтересованото лице и последното го е ползвало в продължение на не по-малко от 12 месеца.

Последната част от имуществото трябва да бъде внесена не по-късно от 12 месеца след напускане на второто жилище.

Член 4 не се прилага при обратен внос на имущество.

РАЗДЕЛ IV

ВНОС НА ИМУЩЕСТВО ПРИ СКЛЮЧВАНЕ НА БРАК

Член 9

1. Като изключение от член 2, параграф 2, буква б), второ тире, но без с това да се засягат другите разпоредби, съдържащи се в членове от 2 до 5, на лице, което сключва брак, се предоставя освобождаване от данъците по член 1 при внос на имущество, върху което през последните три месеца преди това лицето е придобило право на собственост или владение, в държава-членка, в която лицето възнамерява да установи обичайното си местоживееие, при спазване на следните условия:

- а) указаният внос се извършва в рамките на период, започващ два месеца преди определената дата на сключване на брака и завършващ четири месеца след датата, на която бракът е бил действително сключен;
- б) заинтересованото лице представи доказателства, че е встъпило в брак или че предварителните формалности, необходими за сключване на брак, са били изпълнени.

2. Освобождаване се предоставя също по отношение на подаръците, давани обикновено при сключване на брак, които се изпращат на лице, отговарящо на условията по параграф 1, от лица, чието обичайно местоживееие е в държава-членка, различна от държавата-членка на вноса. Освобождаването се прилага за подаръци с обща стойност не повече от 200 ECU. Държавите-членки могат, обаче, да предоставят освобождаване за подаръци на стойност над 200 ECU, ако стойността на всеки освободен подарък не надхвърля 1000 ECU.

3. Когато имуществото се внася преди датата на сключване на брака, държавите-членки могат да поставят предоставянето на освобождаване в зависимост от представяне на подходящо обезпечение.

4. Дължат се данъци към момента на вноса, ако в продължение на четири месеца след посочената за сключването на брак дата лицето не представи доказателства, че е сключило такъв.

РАЗДЕЛ V

**ВНОС НА ЛИЧНОТО ИМУЩЕСТВО НА ПОКОЙНИК,
ПРИДОБИТО ПО НАСЛЕДСТВО**

Член 10

1. Като изключение от член 2, параграфи 2 и 3, член 4 и член 5, параграф 2, но без с това да се засягат другите разпоредби, съдържащи се в членове 2, 3 и 5, на лице, което е придобило по наследство (*causa mortis*) право на собственост или право на ползване върху движимо имущество на покойник, намиращо се в една от държавите-членки, се предоставя освобождаване от данъците по чл.1 при вноса на такова имущество в друга държава-членка, където е местоживееенето на лицето, при спазване на следните условия:

- а) указаното лице представя на компетентните органи на държавата-членка декларация, издадена от нотариус или друг компетентен орган на държавата-членка на износа, че внасяното от лицето имущество е придобито по наследство;
- б) имуществото се внася не по-късно от две години след датата, на която указаното лице е влязло във владение на имуществото.

РАЗДЕЛ VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 11

1. До влизане в сила на правилата на Общността за данъчно облагане, приети в съответствие с член 14, параграф 2 от Директива 77/388/ЕИО, държавите-членки полагат усилия да сведат до минимум формалностите относно внос, извършван от физически лица при ограниченията и условията по настоящата директива, и да избягнат формалности, включващи контрол, който води до значително разтоварване и ново товарене на границата.

2. Държавите-членки имат право да запазят и/или въведат условия за предоставяне на освобождаване от данъчно облагане, които са по-благоприятни от предвидените в настоящата директива, с изключение на тези, предвидени в член 2, параграф 2.

3. Без да се засяга разпоредбата на член 2, параграф 2, държавите-членки не могат, по силата на настоящата директива, да прилагат освобождавания от данъчно облагане в Общността, които са по-неблагоприятни от тези, които те предоставят по отношение на внос на лично имущество от физически лица от трети страни.

Член 12

1. Държавите-членки привеждат в действие необходимите закони, подзаконови актове и административни разпоредби, с цел да

се изпълни настоящата директива не по-късно от 1 януари 1984 г. Те незабавно информират Комисията за това. До въвеждане на обща система на облагане с ДДС, обаче, Гърция може да запази своята система на данъчно облагане, действаща към настоящия момент, при условие че се избягва двойното данъчно облагане.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби на своето национално законодателство, които те приемат в областта, регулирана от настоящата директива, и по-специално тези, които следват от прилагането на разпоредбите на член 11, параграфи 2 и 3. Комисията уведомява останалите държави-членки за последните разпоредби.

3. На всеки две години, след консултации с държавите-членки, Комисията представя пред Съвета и пред Европейския парламент доклад относно прилагането на настоящата директива в държавите-членки.

Член 13

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 28 март 1983 година.

За Съвета

Председател

J. ERTL